రేపటి పౌరులు

సాయంత్రం ఆరుగంటల వేళ.

మామిడితోటలో చెట్టుక్రింద నులక మంచం వేసుకుని వెల్లకిలా పడుకుని విరగకాసిన మామిడికాయలని, గుత్తులు గుత్తులుగా వ్రేలాడుతున్న కాయలని తృప్తిగా చూసుకుంటున్నాడు రామయ్య. పరువానికి వస్తున్న బంగినపల్లి కాయలతో చెట్లు కలకలలాడుతున్నాయి.

ఈ ఏడు కాపు బాగుంది అని రోజూ అనుకునేమాట మరోసారి అనుకున్నాడు రామయ్య. ఎంతలేదన్నా అధమపక్షం చెట్టుకి మూడొందల కాయ దిగుతుంది. ఇరవై చెట్లకి 5, 6 వేల కాయలు ఖచ్చితంగా దిగుతాయి. వంద హీనపక్షం ముప్పై చూసుకున్నా., తను గుత్తకి తీసుకున్న పదకొండు వందలు పోగా ఆరేడు వందలన్నా మిగలాలి! ఆమాత్రం లేకపోతే తనకేం గిట్టుబాటవుతుంది. తోట గుత్తకి తీసుకున్నది మొదలు తోటకి అంకితం అయి పిందె పుట్టిందగ్గరనించి కంటిపాపలా తోటని కాచుకుంటున్నాడు!

ఏదో దేముడు చల్లగా చూస్తే మరో పదిహేను ఇరవై రోజులకి కాయ పలకమారుతుంది. కాయ దింపేస్తే యింక నిశ్చింత తనకి! భగవంతుడి దయవల్ల ఈసారి గాలిదుమారాలు అట్టేలేవు.... యీ పదిహేను రోజులూ గడిచిపోతే కష్టపడితే ఫలం చేతికందొస్తుంది.

రోజూ చెట్లని చూసుకుంటూ అనుకునే మాటలే మరోసారి అనుకున్నాడు రామయ్య. కూడికలు, తీసివేతలు, హెచ్చవేతలు చేసి

అలసిపోయిన రామయ్య మెదడు అప్పుడే తిరిగిన చల్లగాలికి చిన్న కునుకు తియడం ఆరంభించింది.

• •

ఆ సమయానికి, అదే శ్రోవని, సాయంత్రం చల్లగాలికి వ్యాహాళికి బయలుదేరారు పాతిక ముప్పైమంది కాలేజి విద్యార్థులు, వాళ్ళకి పాపం బొత్తిగా ఏం కాలక్షేపం కాకుండా వుంది. పరీక్షలయిపోయాయి. థీరీ అయినా ఇంకా ప్రాక్టికల్స్ కానందున ఊర్లకి వెళ్ళడానికి అవక తప్పనిసరి వుండడం! పరీక్షలప్పుడే చదవబుద్ధి పుట్టదు! పరీక్షలయ్యాక చదవడానికి ఏముంటుంది? రోజల్లా యెండకి భయపడి గదుల్లో పేకాడుకుంటూనో, శృంగార పత్రికలు చదువుకుంటూనో కాలక్షేపం చేస్తున్నారు. ఉన్న సినిమాలన్నీ విడవకుండా ఒకటికి రెండుసార్లు చూడడం అయిపోయింది! హోటళ్ళని మహారాజ పోషకుల్లా పోషిస్తున్నారు! అమ్మాయిల కట్టుబొట్లు గురించి థీసిస్ రాయడానికన్నట్టు శ్రద్ధగా, నిశితంగా పరీక్షించి వ్యాఖ్యానిస్తు న్నారు? ఎన్నిచేసినా బొత్తిగా కాలేజికి వెళ్ళడం రావడం లేక కాలక్షేపం కాకుండా వుంది.

సాయంత్రం చల్లబడ్డాక, చూడాల్సిన సినిమాలు ఏం లేనందున షికారే గతి అని నిశ్చయించుకుని టిఫిన్లు తిని, స్నానాలు చేసి షైటు ప్యాంట్స్‌తో, బెల్‌బోటమ్స్, గుహూషర్టులు, పైజమా లాల్చీలు ఎవరికి తోచినట్లు వారు ముస్తాబయి బయలుదేరారు షికారుకి.

నలుగురైదుగురు జట్లుజట్లుగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ, నవ్వుకుంటూ, తుళ్ళుకుంటూ రోడ్డంతా ఆక్రమించి నడవసాగారు.

వెడుతూ వెడుతూంటే రామయ్య మామిడితోట వాళ్ళ దృష్టిని ఆకర్షించింది,

"ఒరేయ్.... ఓ రెండు మామిడికాయలు కోసుకుందామేమిటిరా.... తింటూ పోవచ్చు" ప్రపోజ్ చేశాడొకడు.

"బంగినిపల్లిలా వున్నాయి.... ఉప్పు కారంకూడా అక్కరలేదు....

పదండి తలోకాయా కోసుకుందాం .... " మరోడు అయిడియాని బల పరిచాడు.

"పదండి.... రండి...." అంటూ అందలూ తోటవైపు నడిచారు. తోటకి చుట్టూ ముళ్ళకంచె, దానికి చిన్న కర్రగేటు, దానికో తాళం కనిపించాయి.

"గేటు తాళం వేసుందిరా...." ఒకడు నీర్సంగా అన్నాడు.

"షేమ్.... షేమ్.... ఆ మాట అనడానికి సిగ్గులేదురా - కాలేజీలో చదువుతూ.... ఇన్సల్ట్.... వెధవ తాళం మనకేం అడ్డు .... గెంతు .... మగాడివి కాదురా."

తాళం తాళంలా వుండగానే నిమిషాలమీద అందరూ గేటు దుమికి తోటలో జొరబడ్డారు. నాలుగడుగులు వేయగానే పడుకున్న రామయ్య కనిపించాడు, "ఒరేయ్ .... తోటమాలి వున్నాడురా...." ఒకళ్ళిద్దరు గుసగుసలాడారు.

"ఏడిశాడు. వుండనీ.... అయినా బబ్బున్నాడులే.... గప్‌చిప్‌గా కోసుకుపోదాం...."

చేతికందినంతవరకు కొన్ని క్రిందనించే తెంపారు. అందనివాటి కోసం చెట్లెక్కారు మరికొందరు.

అదే సమయంలో కమ్మని నిద్రలో వున్న రామయ్యకి ఓ పీడకల వచ్చింది. తన తోటలోకి ఎవరో రాక్షసులు జొరబడి పదేసి చేతులతో కాయలన్నీ తెంపి ప్రోగులు పెడ్తున్నట్టు. తను కేక వేస్తూంటే వికటాట్ట హాసం చేయడం ఆరంభించినట్లు కలొచ్చి ఉలిక్కిపడి లేచాడు. రాక్షసులు కాకపోయినా మనుష్యులే కాయలు కోస్తూండడం కనిపించింది. వికటాట్ట హాసం కాకపోయినా గుసగుసలు వినిపించి ఇంకొకరే అనుకుని ఓ క్షణం అలా చూస్తూ వుండిపోయాడు. కాసేపటికి పూర్తిగా మెలుకవ వచ్చి కళ్ళు నులుముకున్నాడు. కాయలు కోస్తున్న విద్యార్థులు యీసారి స్పష్టంగా కనిపించారు. గబుక్కున లేచి.... "ఓరది, ఓరు కాయలు

కోస్తుండారు...." కలత నిద్రలో లేచిన రామయ్య నంగి నంగిగా అరిచాడు.

చెట్టుమీద, చెట్టుక్రింద నించున్న వాళ్ళ చేతుల్లో కాయలు చూడగానే రామయ్య నిద్రమత్తు ఎగిరిపోయింది.

"ఏయ్... ఎవరు మీరు!.... కాయలన్నీ అట్టా ఎందుకు కోస్తున్నారు.... దిగండి ముందు, ఓరు మీరు? నా తోటలో జోరబడి కాయలెందుకు కోస్తుండారు" కోపంగా హుంకరించాడు రామయ్య.

"ఏయ్ తాతా, ఎందుకలా అరుస్తావు. మేం అన్ని కాయలు కోయంలే. ఱలోకాయ కోసుకున్నాం" అని మామూలుగా క్రిందివాళ్ళు అన్నారు.

"ఓరినాయనో, బాబోయ్ .... అన్ని కాయలు కోసేసినారు .... నాలుగు కాయలా అవి. డెబ్బై ఎనభై కాయలు కోసినారు .... ఓరయ్యా మీరు. జబర్దస్తీగా నా తోట కాయలు అడగకుండా కోసేసి ఇంకా మాట్లాడుతుండారు...." గుండెలు బాదుకున్నాడు రామయ్య.

"ఒరేయ్.... యింక చాలులే రండిరా. ఏడుస్తున్నాడు పాపం...." అడుగుతూంటే జవాబు చెప్పకుండా, తాతని ఉద్ధరిస్తున్నట్టు ఫోజుపెట్టి నిర్లక్ష్యంగా మాట్లాడుతున్న వాళ్ళని చూసేసరికి అతని కళ్ళు బైర్లు కమ్మాయి....

"ఏయ్ బాబులూ, ఆ కాయ లక్కడ ఎట్టండి.... సెప్పా సేయకుండా అన్ని కాయలు కోసి యింకా రెండంటున్నారు, కోస్తే కోసేరుగాని అక్కడెట్టి ఎల్లండి. కావలిస్తే నాలుగు కాయలు పట్టుకుపొండి .... సదూకున్న బాబులు యిలా దొంగతనంగా జొరబడి కాయలు కోస్తారా యిదేనేంటి ఇస్కూలులో సదూకున్నారు .... " కోపం ముంచుకొస్తున్నా సాధ్యమైనంత సౌమ్యంగానే అన్నాడు రామయ్య.

"ఏమిటి తాతా, ఇంత ఆర్భాటం చేస్తున్నావు. ఇన్ని కాయలున్నాయి. మేమో కాసిని కోసుకుంటే ఏం పోయింది నీకు." నవ్వుతూ

నిర్లక్ష్యంగా అని కాయలు కోరుకుతూ వెళ్ళబోయారు విద్యార్థులు. వాళ్ళకి "కాసిని"లా కన్పించిన కాయలు రామయ్యకి ఒక్కొక్క కాయ ఓ రూపా యిలా కనిపిస్తూంది. ఒకటా రెండా డెబ్భైకాయలు! ప్రాణప్రదంగా కాచుకున్న తోట.

వాళ్ళ నిర్లక్ష్యం, వాళ్ళ మాటలు అన్నీ చూసేసరికి తిక్కరేగింది రామయ్యకి.

"ఇన్ని కాయలు ఊరికే ఎవరిస్తారయ్యా కాయలు కావలిస్తే డబ్బిచ్చి అట్టికెల్లండి. అంతే!" నిక్కచ్చిగా అన్నాడు తాత.

"డబ్బీయాలా. ఎంతేమిటి?" హేళనగా అడిగారు కొందరు.

"రామయ్య మనసులో లెక్క కట్టుకున్నాడు" అరవై డెభ్భై కాయలు కోసినారు. బజార్లో అమ్ముకుంటే ఇరవై రూపాయ లొస్తాయి.... పోనీ పదిహేను రూపాయలిచ్చి పట్టుకెళ్ళండి...."

"అబ్బో చాలా ఆశే!.... వస్తాం.... రేపొచ్చి ఇస్తాంలే." నవ్వారు కొందరు.

"ఇదిగో బాబులూ, ఇందాకటినించి సూత్తండాను .... ఏటా ఎక సక్కాలు. నానసలే మంచోడిని కాను.... కాయ లక్కడపెట్టి డబ్బిచ్చి పట్టిగెళ్ళండి...." అంటూ వాళ్ళ చేతుల్లో కాయలు గుంజుకోడం మొదలు పెట్టాడు

స్టూడెంట్లకి కోపం వచ్చింది. "ఏయ్ తాతా .... ఎవరనుకుంటు న్నావు. మా చేతిలో కాయలు లాగుకోడానికి నీ కెన్ని గుండెలు?.... మాతో అనవసరంగా తగలకు జాగ్రత్త...." మొహాలు ఎర్రబరుచు కుంటూ అన్నారు కొందరు.

"మీరు ఓరయితే నాకేటి, నా కాయలు కోశారు కావలిస్తే డబ్బిచ్చి అట్టికెల్లండి కాదంటే కాయ లొగ్గేయండి" మొండిగా అన్నాడు రామయ్య కర్ర వాళ్ళకి అడ్డుపెట్టి నిల్చుని.

కర్ర అడ్డుపెట్టి నిల్చున్న రామయ్యని చూడగానే అందరికీ కోపం

పౌరుషం వచ్చేసింది. తమని .... కాలేజి స్టూడెంట్లని ఆఫ్టరాల్ మాలి గాడు ధిక్కరించడమా ముసలి వెధవ.... బొత్తిగా తమెవరో తెల్సుకో కుండా తమనే ఎదిరించి మాట్లాడడమా ? మహా మహావాళ్ళే తమకి భయపడ్తారు ! తమతో చాలలేక దండాలుపెట్టి వూరుకుంటారు ! సాధ్య మైనంతవరకు తమజోలికి రారు ! అలాంటిది ఈ తోటమాలిగాడు తమని లెక్కచేయకుండా ఎదిరిస్తాడా ? తమెవరో, తమ సంగతి ఏమిటో వీడికి తెలిసినట్టులేదు. తెలియ చెప్పాలి ! తమ తడాఖా రుచి చూపించాలి ! వూరుకోడం తమ జాతికే అవమానం !

"తాతా ఇందాకటినించి పోనీగదా అని చూస్తున్నాం .... అనవస రంగా మాతో తగిలితే జాగ్రత్త...." ఆఖరి వార్నింగ్ ఇచ్చారు.

"ఊరుకోక ఏం చేస్తారు...." రామయ్య బింకంగా ఎదిరించాడు.

రామయ్య సవాల్ వినగానే వాళ్ళ గుండెలు పౌరుషంతో ఎగిసి పడ్డాయి ! ఒకళ్ళ మొహాలు ఒకరు చూసుకున్నారు... కళ్ళతో మాట్లాడు కున్నారు ముందు.... ఆ తర్వాత ఇంగ్లీషులో మాట్లాడుకున్నారు.

అంతే !.... బిలబిల లాడుతూ కోతుల్లా చెట్లమీదకి ఎగబ్రాకారు అందరూ. రామయ్య జరిగేదేమిటో తెలుసుకునే లోపలే చెట్లమీదనించి టపటప కాయలు రాలి పడడం ఆరంభించాయి. రామయ్య తెల్లబోతూ ఒక్కక్షణం అలా నిలబడి తరువాత వెర్రివాడలా అరవడం ఆరంభించాడు.

"ఏయ్.... ఏయ్.... బాబూ, ఏంటిది, కాయలు ఎందుకలా తెంపే స్తున్నారు.... దిగండి.... దిగుతారా లేదా ?..." చెట్లమధ్య పరుగులు పెడుతూ గగ్గోలు పెట్టాడు.

"దిగుతాం, దిగుతాం.... క్రిందపడ్డ కాయలు లెక్కెట్టుకుంటూ వుండు." హేళనగా నవ్వుతూ అన్నారు.

రామయ్యకి మతిపోయింది. ఏం చెయ్యాలో అర్థం కాలేదు. "ఓరి నాయనోయ్.... నా కొంప కూల్చేస్తున్నారు.... ఓరి వీరిగా, అప్పన్నా....

నర్సింలూ రండిరా.... రండి, నా తోట కాయలు రాల్చేస్తున్నారు.... రండిరా.... వరేయ్.... దొంగెదవల్లారా దిగుతారా లేదా మీకేం పొయ్యే కాలంరా .... నా మామిడి కాయలురోయ్ .... నా కాయలు .... నా నోట దుమ్ము కొట్టేత్తున్నారు బాబో. నేనేటి సేతును బాబో...." కేకలు పెడుతూ తోటంతా పరుగులు పెట్టాడు. చుట్టుప్రక్కల తోటల్లో ఎవరూ లేనట్టున్నారు. రామయ్య కేకలకి ఎవరూ రాలేదు.

"ఒరేయ్.... దిగుతారా లేదా .... చంపేస్తాను దిగండి. కాయలు తెంపుతే చేతులు ఇరగ్గొడతాను" అంటూ కర్రతో చెట్టుమీద అందిన నలుగురయిదుగురి కాళ్ళమీద కొట్టాడు రామయ్య.

కెవ్వుమన్నారిద్దరు .... ఒక్క క్షణం ఆగిపోయారు అందరూ. ఆ వెంటనే వీరావేశంతో ఊగిపోయారు అందరూ. "స్కౌండ్రల్! మమ్మల్నే కొట్టేంత మొనగాడివిరా, ముసిలి వెధవ్వని ఇందాకటినించి వూరుకున్నాం....వరేయ్....చూస్తున్నారేమిటి. ముసిలపీనుగుని ఓ చెట్టుకి వేసి కట్టేయండి...." హుంకరించారు కొందరు. కొందరు చెట్లమీద నించి వురికి గింజుకుంటున్న రామయ్యని లాక్కెళ్ళి తీసికెళ్ళి తలగుడ్డ ఊడలాగి అది పెట్టి చేతులు వెనక్కనించి చెట్టుకేసి కట్టేశారు.

రామయ్య తిట్టాడు. బెదిరించాడు. "దొంగెదవల్లారా, గుండు ఎదవల్లారా.... మీ అందర్నీ పోలీసులకి పట్టించకపోతే సూస్కోండి...." చాతకాని ఆవేశంతో ఉక్రోషంతో, కోపంతో అరిచాడు రామయ్య.

"రండిరా. ఇంక జాలిపడకూడదు వీడిమీద." మళ్ళీ చెట్లెక్కారు అందరూ. కాయలు టపటప రాలిపడుతున్నాయి. కొన్ని కోసి చేతి కంది నంతదూరం విసిరేస్తున్నారు.... మరికొన్ని కొరికి కొరికి పారేస్తున్నారు.... క్రింద పడినవాటిని బూటు కాళ్ళతో పచ్చడి చేస్తున్నారు కొందరు....

నోట మాటరాక గుడ్లప్పగించి చూడ్డం మొదలుపెట్టాడు రామయ్య కళ్ళముందే కన్నబిడ్డల కాళ్ళుచేతులు నరికి పారేస్తున్నట్టు గిజగిజలాడాడు. గొంతునిండా దుఃఖం పొంగివచ్చింది. ఎన్నాళ్ళకష్టం! ఎంత ఆశ! పదకొండు

వందలు కళ్ళముందే అంతా మట్టిగొట్టుకు పోతూంటే, నిస్సహాయంగా చూస్తూ నిలబడ్డాడు, ఇంక లాభంలేదని.

"బాబూ మీకు దండంపెడతాను .... కాయలు కోయకండి బాబులూ నా నోట మట్టికొట్టమాకండి.... దిగండి బాబూ.... మీ కాళ్ళకు మ్రొక్కుతాను నన్ను నాశనం చేయకండి బాబూ.... కాయలు రాల్చకండి బాబూ.... నన్ను చంపేయమాకండి ... మీకు నమస్కారం పెడతాను.... వగ్గేయండి బాబూ...." దీనంగా ప్రార్థించడం మొదలుపెట్టాడు.

"ఏం ఇందాక అంత పెద్ద కబుర్లు చెప్పావు.... కాళ్ళ బేరానికి దిగావేం.... పోలీసులకు రిపోర్టు ఇస్తానన్నావుగా యియ్య...." హేళనగా నవ్వారు.

"బాబూ, తప్పయినాది.... లెంపలేసు కుంటున్నాను.... వగ్గేయండి బాబూ, కోయమాకండి బాబూ...." ఆశగా ప్రార్థిస్తూనే వున్నాడు రామయ్య.

"వెళ్ళు వెళ్ళు.... పోలీసులొచ్చి కాపాడతారు నిన్ను...."

పోలీసులేం చెయ్యలేరని పాపం రామయ్యకేం తెలుసు ? తెలీదు కనకే పోలీసులొచ్చి రక్షిస్తారని భ్రమపడ్డాడు. స్టూడెంట్ల పేరు చెపితే పోలీసులే బెదురుతారని రామయ్యకి తెలీదు ! రిపోర్టు యిస్తే ఏ ఇనస్పెక్టరూ...." "స్టూడెంట్లా....వాళ్ళతో ఎందుకు తగిలావయ్యా తాతా.... ఇలా నీవు వచ్చి రిపోర్టు చేశావని తెలిస్తే రేప్పొద్దుటికి ఆ చెట్లు కూడా మిగలకుండా పీకి నామరూపాలు లేకుండా చేస్తారు నీ తోట.... వాళ్ళతో అనవసరంగా తగువు పెట్టుకోకుండా వుండాల్సింది. తప్పు వాళ్ళదే అనుకో.... కానీ ఏం చేస్తాం....వాళ్ళరోజులు ఇవి....సాధ్యమైనంతవరకు వాళ్ళజోలికి పోకూడదు.... ఎవర్నని, ఎందరినని అరెస్టు చేయమంటావు ? ఏ కాలేజివాళ్ళు.... పేర్లేమిటి, వూరేంటి, నీకు తెల్సా, నాకు తెల్సా.... ఖర్మకాలి ఎవడిమీదన్నా ఏక్షన్ తీసుకున్నామనుకో.... వూర్లో కాలేజీల

వాళ్ళందరూ ఏకమై వూరు తగలబెట్టేస్తారు .... ఏం చెయ్యమంటావు చెప్పు...." అని అంటాడని రామయ్యకి తెలియదు!

రామయ్య ప్రార్ధనలు, దీనాలాపాలు, కన్నీళ్ళు ఏవీ వాళ్ళకి అడ్డు రాలేదు.... వాళ్లు చెయ్యదలచింది చేసేశారు.... చూస్తుండగానే ఓ అర గంటలో తోటంతా ధ్వంసమైంది. అంతవరకు కలకలలాడుతున్న తోట రణరంగంలో శవాలు పడివున్నట్టు చితికిపోయిన కాయలతో, రాలిపోయిన కాయలు ఆకులతో కొమ్మలతో శ్మశానంలా తయారయింది.

పని పూర్తికాగానే చెట్లు దిగి వీరుల్లా నడుంమీద చేతులేసుకుని రొమ్ము చాచుకుంటూ రామయ్యదగ్గిరికి వచ్చి నిలబడ్డారంతరూ,

రామయ్య స్థాణువులా నిల్చున్నాడు .... ఓపిక వున్నంతవరకూ అరిచాడు. ప్రార్థించాడు· ఏడిచాడు. ఏది లాభం లేదని తేలాక చేష్టలు దక్కి నిల్చున్నాడు. కళ్లెదుట జరిగిన భీభత్సం, సర్వనాశనం చూసేసరికి అతనికి బాహ్య స్మృతి పోయింది. గుడ్లప్పగించి చూస్తూ నిల్చున్నాడు.

"ఏం చిట్టితండ్రీ, అలా వున్నావేం?"

"పాపం, షాకు తిన్నాడురా...."

"హు.... మనతో తగువు కొరివితో తల గోక్కోడం అని తెలియదు.... పోనీగదా అని ముందు వూరుకుంటే మనల్ని కొట్టేడు....మనం వూరుకుంటామా ..." సమర్ధించుకుంటూ అన్నారు కొందరు.

"హుర్ ఫెలో.... మన సంగతి తెలిసి వుండదు...."

"నాన్నా.... మా తండ్రీ ఏడవకు.... చ్....చ్.... ఏడవకు చిట్టి తండ్రీ....ఏడవకు...." సినిమా పాట పాడాడు మరోడు.

"కన్న తండ్రీ.... ఈ కాయలన్నీ ఏరుకుని బజారు పట్టికెళ్ళి అమ్ముకో.... మేం ఈయాల్సిన పదిహేను రూపాయలు రాకపోవులే.... మేము ఈయాల్సిన దానికింద జమకట్టుకో...." విట్టు వేశాడొకడు.

"ఇంకేడవకు నాన్నా.... కళ్ళు తుడుచుకో...." గడ్డం పట్టుకు ఓదార్చాడు మరోడు.

"మరి వెళ్ళొస్తాం.... టా....టా.... ఛీరియో"....

"ఒరేయ్ కట్లు విప్పేద్దామా ?"

"ఉండనీ మనదేం పోయింది ఎవడో వచ్చి విప్పుతాడులే...."

"విప్పితే, మళ్ళీ వెంటబడుతాడు.... ఉండనీ...."

"ఏడిశాడు.... మళ్ళీ జన్మలోకూడా యింక మనజోలికి రాడు...."

"పదండిరా పోదాం చీకటి పడుతూంది...."

"టా....టా.... వస్తాం తాతా.... గుర్తుంచుకో మరిచిపోకేం...."

నవ్వుకుంటూ తోసుకుంటూ, ఛలోక్తులతో, హాస్యాలతో చేతులూపి వెళ్ళిపోతున్న వాళ్ళని చూడడంలేదు రామయ్య, చితికిపోయి, రాలిపోయిన కాయలవంకా లేదు రామయ్య దృష్టి !.... శూన్యంలోకి వుంది ఆ చూపు !

"భలే మంచి కాలక్షేపం అయింది కాదురా ఇవాళ...."

"తోచడం లేదనుకుంటూంటే.... ఈ సాయంత్రం భలేగా కాలక్షేపం అయింది"

అలనాటి వీరులని, యోధులని మరిపించే సాహసకృత్యాలు చేస్తున్నంత ఆనందంగా, గర్వంగా ఛాతీ విరుచుకుంటూ నడవసాగారు విద్యార్థులు.

❁